

BAUWENS, Evarist, jezuiet (Aalst 15 mei 1853 - Aalst 28 februari 1937).

Broer van Isidoor Bauwens.

Deed zijn humaniorastudies op het Sint-Jozefscollege te Aalst en trad in 1874 in bij de jezuiten. Na de gebruikelijke vorming was hij 36 jaar leraar. Hij schreef toneelstukken en gedichten, was zeer bedrijvig als missie- en retraitepredikant, maar zijn voornaamste verdienste ligt op het gebied van de Nederlandse handboeken, Zuid en Noord, die voor het eerst verschenen in 1891 en, sindsdien voortdurend opnieuw bewerkt, thans nog gebruikt worden bij het middelbaar onderwijs. Een reeks die het tachtig jaar uithoudt, is in elk geval een zeldzaamheid. Ook zijn Latijnse handboeken worden, weliswaar bewerkt en vernieuwd, nog steeds gebruikt. Reeds vroeg klaagt hij bij zijn provinciaal in een omstandig uitgewerkte feitenreeks de stiefmoederlijke behandeling aan van onze taal in de jezuietencolleges. De rustige moed en onverstoorbaarheid waarmee hij dit deed temidden van de toenmalige „gailomanie” (naar het woord van Pater Beckx, toenmalige generaal van de Orde), dwingt grote bewondering af. Een van zijn medebroeders typeerde hem zeer juist, toen hij voor Pater Bauwens een schild tekende met een paardekop erop (een zinspeling op diens voorliefde voor paarden) met daaronder de leuze: Plus (a)equo laborans.

LITERATUUR: H. Cordemans, *Oude portretten: Pater Evarist Bauwens*, in *Jong en Oud, oud-leerlingenblad van het Sint-Jozefscollege van Aalst* (herfst 1967, p. 11-15).